

ת"פ 19988/02/17 - מדינת ישראל נגד רועי בר

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 19988-02-17 מדינת ישראל נ' בר
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	רועי בר

החלטה

בפני פנייתו של מר יהושע לובינסקי שהוגשה לתיק זה והנושאת את הכותרת "הצהרת נפגע עבירה".

בטרם אתייחס לבקשתו כי יוצהר מעמדו כנפגע עבירה בתיק זה, אציין כי עיקר הבקשה מתייחסת לכך שלטעמו של מר לובינסקי אין לכבד את הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים והוא מפרט בהרחבה מדוע אל לו לביהמ"ש לכבד הסדר זה.

כתב האישום שהוגש בתיק זה הוא, מפורט, נרחב ועב כרס ועוסק במספר פרשות, שעניינן עבירות של מרמה והפרת אמונים.

על כן, יצויין כבר עתה כי אין בסיס כלשהו לפנייתו של מר לובינסקי אל ביהמ"ש בכל הנוגע להסדר הטיעון.

אפילו יוחלט כי למר לובינסקי מעמד של נפגע עבירה לפי חוק זכויות עבירה, תשס"א-2001, הרי יושם אל לב כי סעיף 17(א) לחוק קובע: "נפגע מין או אלימות חמורה... על האפשרות שהתביעה תגיע להסדר טיעון עם הנאשם... זכאי שתינתן לו הזדמנות להביע את עמדתו לפני התובע לפני קבלת החלטה בעניין."

לפיכך, הבעת העמדה, אם בכלל, היא בפני התביעה ולא בפני ביהמ"ש (התביעה היא שמביאה את העמדה בפני ביהמ"ש בשלב מאוחר יותר) ומעבר לכך מדובר אך לגבי עבירות מסוימות, שאינן ממין ענייננו בכתב אישום דנן.

נפגע עבירה על פי החוק הוא "מי שנפגע במישרין מעבירה, וכן בן משפחה..."

בענייננו ציין הפונה בפנייתו הראו/שנה לביהמ"ש כי הוא המתלונן לענין כלל האישומים בכתב אישום זה, למעט אחד וכי "המבקש שימש פה לחקלאים רבים שהינם נפגעי עבירה אשר זכויותיהם המשותפות על מקרקעי אזור הנופש המטרופוליני הדרומי ראשל"צ נגזלו על ידי עו"ד בר ושותפיו למשרד.."

הוא הדגיש את זכותו למעמד של נפגע עבירה בכך שמעמדו זה נקבע כך בפרשת רונאל פישר - ערן מלכה.

אין בעובדה אחרונה זו כדי להשליך על ענייננו. גם אם הוכר הפונה כנפגע עבירה באותה פרשה אחרת, אין בכך כדי לקבוע את מעמדו כנפגע עבירה גם בפרשה זו, ואפילו היו שתי הפרשות כרוכות זו בזו בשלב כלשהו - אין לביהמ"ש כל ידיעה בענין זה, שכן כתב האישום אינו מזכיר את ערן מלכה, או את רונאל פישר ובעובדות האישומים אף לא נזכר הפונה עצמו.

אם רוצה הפונה לטעון למעמד של נפגע עבירה בכתב האישום דנן, הרי שבקשותיו אינן מפרטות זאת כדבעי.

כאמור בחוק, נפגע העבירה הוא מי נשפגע במישרין ממעשיו של הנאשם ומן העבירות.

לא הובא פירוט במה נפגע הפונה וכתוצאה מאלו מעשים המפורטים בכתב האישום. הטענה היא כללית ואין בה כדי לתת מענה על הנדרש.

נפגע עבירה, רשאי על פי החוק (סעיף 18) למסור לגוף החוקר או לתובע הצהרה בכתב על כל פגיעה ונזק שנגרמו לו בשל העבירה, לרבות נזק גוף, נזק נפשי או נזק לרכוש. התובע הוא שיביא את הצהרתו זו של נפגע העבירה לביהמ"ש.

על כן הדרך בה בחר הפונה במקרה זה, אפילו הוא סבור שהוא נפגע עבירה, אינה הדרך הנאותה והראויה על פי החוק והיה עליו לפנות אל התביעה.

הרציונל העומד מאחורי הוראת החוק ברור, שכן התביעה היא המחזיקה בכל חומר הראיות ולה הפתרונים באשר למעמדו של הפונה.

יתר על כן, גם בתיאור נזקיו שנגרמו, לכאורה, ממעשיו של הנאשם, כפי שטען בפנייתו אין פירוט מלבד אמירות כלליות בדבר נזק קשה ומתמשך.

לפיכך, בשל כל אחד מן הטעמים לעיל ובשל כולם גם יחד, בקשתו של הפונה אל ביהמ"ש נדחית. מעמד להשיג על הסדר הטיעון אין לו בדרך זו ובקשה כנפגע עבירה, ככל שהיא עומדת בדרישות החוק, עליו להגיש אל התביעה.

ההחלטה תועבר אל ב"כ הצדדים ואל הפונה עצמו.

ניתנה היום, כ"ח אדר תשע"ז, 26 מרץ 2017, בהעדר
הצדדים.